

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet

December 2015

Promemorians huvudsakliga innehåll

Vissa fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Dessa stöd har antingen godkänts genom beslut av Europeiska kommissionen eller omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Det rör sig om skattebefrielse för biodrivmedel och vissa flytande och gasformiga biobränslen för uppvärmning, förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom och utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter, värmeproduktion i andra anläggningar inom handelssystemet, dieselbränsle som förbrukas i viss gruvindustriell verksamhet samt förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer och dieselbränsle i vissa fordon inom jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna.

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt stöd följs på nationell nivå och unionsnivå. Ett led i detta arbete är regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i de aktuella EU-rättsakterna. I denna promemoria föreslås nödvändiga lagändringar avseende bränslebeskattningen för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd på en webbplats samt begränsningar till att inte ge stöd till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2016. Dessa ändringar föranleder även ändringar i lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag, som träder i kraft den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Lagförslag.....	6
1.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	6
1.2	Lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	22
2	Bakgrund.....	29
2.1	EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi.....	29
2.2	EU:s statsstödsregler	30
2.2.1	Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning	30
2.2.2	Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EEAG).....	31
2.2.3	Kommissionens gruppundantagsförordningar	31
2.2.4	Utvärdering, rapportering och övervakning.....	31
2.2.5	Offentliggörande och information	32
2.2.6	Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen	33
3	Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen	34
4	Stödmottagare	36
5	Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter.....	38
6	Genomförande av krav på offentlighet och information om bränsleskattestöd på en webbplats	41
6.1	Allmänt om vilka regelförändringar och överväganden som behövs.....	41
6.2	Utgångspunkter för vilka aktörer som ska lämna uppgifter om stödmottagare.....	41
6.3	Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare	43
6.4	Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning	44
6.5	Möjligheten att i en elskattedeklaration göra avdrag för skatt på bränsle	44
6.6	Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.....	46
6.7	Skyldighet att lämna uppgifter för upplagshavare, varumottagare och lagerhållare	48

6.8	Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.....	49
6.9	Utlämnande av uppgifter för offentliggörande	50
6.10	Behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen m.m.....	52
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	54
8	Konsekvensanalys.....	55
8.1	Inledning.....	55
8.2	Effekter för företagen	55
8.3	Offentligfinansiella effekter	57
8.4	Effekter för myndigheter och domstolar.....	57
9	Författningskommentar.....	58
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	58
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	64

1 Lagförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 11 kap. 10 § ska upphöra att gälla, dels att 6 a kap. 1 och 2 a §§, 7 kap. 1, 3, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§, 8 kap. 1 § samt 9 kap. 2 och 8 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas sex nya paragrafer, 1 kap. 11 a, 11 b, 12 och 13 §§ samt 6 a kap. 2 b och 2 c §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

- 1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,*
- 2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,*
- 3. 6 a kap. 1 § 10,*
- 4. 6 a kap. 1 § 11,*
- 5. 6 a kap. 1 § 13,*
- 6. 6 a kap. 1 § 17 b,*
- 7. 6 a kap. 2 a § 1,*
- 8. 6 a kap. 2 a § 2,*
- 9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,*
- 10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,*
- 11. 7 kap. 4 §.*

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

12 §

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

13 §

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §.

2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) som gällde den 1 juli 2016, och

3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 som gällde den 1 juli 2016.

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål				
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
<i>fordon vid yrkesmässig växthusodling</i>				
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råttalolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §¹

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i	Bensin,	100 procent	100 procent	100 procent

¹ Senaste lydelse 2015:747.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
(2004:1199) om handel med utsläppsrätter				
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

2 a §²

Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig
1. jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, eller
2. vattenbruksverksamhet
för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

2 b §

För vissa bränslen som förbrukas för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent. Detta gäller bränsle som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en

² Senaste lydelse 2015:747.

beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

2 c §

För biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxid-skatt med 100 procent.

7 kap.

1 §³

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

En skattskyldig får dock göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

³ Senaste lydelse 2012:837.

3 §⁴

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Den som är skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas eller bränsle som avses i 6 a kap. 2 b § och som sålts som bränsle för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare.

3 a §⁵

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 50 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 73 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

Avdrag får göras upp till ett belopp som motsvarar skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdel* Första stycket gäller endast om *1. motorbränslet eller bestånds-*

⁴ Senaste lydelse 2011:1197.

⁵ Senaste lydelse 2015:845.

omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

delen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §⁶

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 74 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. *motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,*

2. *uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och*

3. *stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.*

Om beståndsdelarna utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

⁶ Senaste lydelse 2015:845.

3 d §⁷

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelan utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelan utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdelan omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdelan omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

4 §⁸

En skattskyldig får göra avdrag för *skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.*

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bio-

En skattskyldig får göra avdrag för *energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent* på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om

1. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

⁷ Senaste lydelse 2015:846.

⁸ Senaste lydelse 2015:846.

bränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Om biogas förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål, gäller skattebefrielse enligt denna paragraf endast om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag

8 kap.

1 §⁹

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

9 kap.

2 §¹⁰

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap., medger beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatten på bränslet.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller

⁹ Senaste lydelse 2009:1497.

¹⁰ Senaste lydelse 2009:1497.

med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § medges endast om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I dessa fall krävs även att sökanden lämnar uppgifter om sin verksamhet i enlighet med vad som framgår av 1 kap. 13 §, om återbetalning söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i fall som avses i 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller

2. 200 000 euro i övriga fall.

Omräkning av det belopp i euro som anges i andra stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § medges endast i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §.

7 §¹¹

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande

¹¹ Senaste lydelse 2009:1495.

inte finns.

inte finns.

8 §¹²

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.
  2. Beloppet som anges i 6 a kap. 2 a § ska dock vara 1 700 kronor per kubikmeter för sådan förbrukning som sker från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2018.
  3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

¹² Senaste lydelse 2009:1495.

1.2 Lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning	Råttallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 §			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §¹

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för		100 procent	100 procent	100 procent

¹ Senaste lydelse 2015:750

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap.			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

2 Bakgrund

2.1 EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el.

De bränslen som omfattas av energiskattedirektivet svarar för den övervägande delen av den totala bränsleförbrukningen inom EU. Det rör sig om alla drivmedel, såväl fossila som sådana som har framställts av biomassa. I fråga om uppvärmningsbränslen omfattar energiskattedirektivet till en början en rad uppräknade bränslen. Det är främst fossila bränslen men även vissa biobränslen, som t.ex. vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas.

Direktivet innehåller bl.a. regler om vem som ska vara skyldig att betala skatt på bränsle och när skattskyldigheten inträder. Grundregeln i energiskattedirektivet är att all förbrukning av ett bränsle som drivmedel respektive som för uppvärmning beskattas. Utgångspunkten är att medlemsstaternas nationella beskattning av bränsle ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattenivåer. Samtidigt innehåller direktivet krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning och fullständig eller partiell skattebefrielse i andra situationer. Sverige har i varierande utsträckning utnyttjat dessa möjligheter. Som exempel kan nämnas lägre skattenivåer, dock över minimiskattenivåerna, för bränsleförbrukning i vissa sektorer av näringslivet samt skattebefrielse för biodrivmedel och för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som uppvärmningsbränsle.

Lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, reglerar skatter på bränslen och el. Skattereglerna är anpassade till energiskattedirektivet. Energiskatt och koldioxidskatt ska betalas för i princip alla bränslen som används för motordrift eller uppvärmning.

Både energiskatten och koldioxidskatten är att anse som miljörelaterade skatter. Nedsättning av eller befrielse från skatterna kan utgöra statsstöd enligt reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2.2 EU:s statsstödsregler

2.2.1 Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning

Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. Begreppet statligt stöd är ett objektiva och rättsligt begrepp som definieras direkt i EUF-fördraget. Jfr bl.a. SOU 2015:87 s. 54 ff. närmare om dess innebörd och Europeiska kommissionens tolkning. Huvudregeln är att Europeiska kommissionen, utifrån EU:s regler om statsstöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortat EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har från och med den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden från och med detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid. Särskilda övergångsregler gäller för stöd till förnybara energikällor, som t.ex. biobränslen.

Kommissionen har på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föransökan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Flertalet stöd i form av befrielse från energiskatt och koldioxidskatt ryms inom tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6. 2014, s. 1), förkortad GBER, samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER.

Även om information om vissa stödordningar lämnats med stöd av tidigare gällande gruppundantagsförordning (kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget, EUT L 214, 9.8.2008, s. 3) tillämpas

GBER på sådana stöd om stödet uppfyller samtliga villkor i GBER (se artikel 58 i GBER).

2.2.2 Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EEAG)

Kommissionen har, som framgår av avsnitt 2.2.1, beslutat riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, EEAG. I dessa riktlinjer anger kommissionen under vilka villkor stöd till energi och miljö kan anses förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Riktlinjerna omfattar bland annat stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter. Stöd får inte beviljas företag som befinner sig i svårigheter (se punkt 16 i EEAG).

2.2.3 Kommissionens gruppundantagsförordningar

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit GBER och FIBER. I dessa förordningar anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER och FIBER tillämpas från och med den 1 juli 2014 till och med den 31 december 2020, jfr avsnitt 2.2.1.

GBER och FIBER omfattar bland annat stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter. FIBER är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter om stödet inte överstiger vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 och artikel 2. Enligt både GBER och FIBER gäller att stöd inte får beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt eller oförenligt med den inre marknaden. Dessa bestämmelser framgår av artikel 1.4 i GBER samt artikel 1.3 i FIBER.

2.2.4 Utvärdering, rapportering och övervakning

I EEAG, GBER respektive FIBER redogör kommissionen, förutom riktlinjer som rör den materiella bedömningen av olika former av statliga stöd, också för den utvärdering, rapportering och övervakning som ska ske av godkända stöd samt sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Dessa bestämmelser finns i punkterna 242–245 samt 252–253 i EEAG, kapitel II i GBER samt kapitel II i FIBER.

Det åligger medlemsstaterna att till kommissionen lämna dels information om stödåtgärden via ett elektroniskt anmälningssystem (senast 20 arbetsdagar efter stödåtgärdens ikraftträdande), dels en årlig rapport till kommissionen om stödåtgärden.

Vidare genomför kommissionen varje år granskningar av ett urval av medlemsstaternas stödordningar. Kommissionens senaste årliga

granskning omfattade 96 stödordningar. Vid en sådan granskning undersöker kommissionen om respektive stödordning följer bestämmelserna i kommissionens beslut eller bestämmelserna i tillämplig gruppundantagsförordning. Därutöver väljer kommissionen ut ett begränsat antal enskilda stöd inom respektive stödordning för närmare kontroll av om de följer de tillämpliga reglerna för statligt stöd.

För att underlätta kommissionens övervakning är medlemsstaterna skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG, GBER respektive FIBER uppfylls.

2.2.5 Offentliggörande och information

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt stöd följs på nationell nivå och unionsnivå samtidigt som kommissionens och medlemsstaternas institutionella befogenheter bevaras. Ett led i detta arbete är de regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i samtliga kommissionens rättsakter på statsstödsområdet, som beslutats under senare år.

Enligt punkt 104–106 i EEAG, artikel 9.1 i GBER samt artikel 9 i FIBER är medlemsstaterna skyldiga att på en webbplats offentliggöra dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 30 000 euro så vitt avser stöd som omfattas av FIBER och som överstiger 500 000 euro i övriga fall. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Den tillkommande information som avses för statligt stöd som ges i form av skattebefrielse är i huvudsak följande:

1. Stödmottagarens namn och referens (organisationsnummer).
2. Typ av företag (små eller medelstora respektive stora).
3. Region där stödmottagaren är belägen, på NUTS 2-nivå.
4. Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.
5. Stödbeloppets storlek per stödmottagare, redovisat i beloppintervall.

Medlemsstaterna är skyldiga att iaktta kraven avseende insamlande av uppgifter rörande offentlighet och information enligt ovan från och med den 1 juli 2016.

Redan tidigare riktlinjer respektive gruppundantagsförordningar innehöll en skyldighet för medlemsstaterna att bevara detaljerad information över varje individuellt stöd att förse kommissionen med de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att övervaka tillämpningen av EU:s statsstödsregler. En nyhet i EEAG, GBER respektive FIBER, som kommer att behöva återspeglas i den svenska hanteringen av statsstöd på området, är emellertid de uttryckliga krav som ställs på offentliggörande och information om individuella stödmottagare. I denna promemoria behandlas hur det säkerställs att de nödvändiga uppgifterna för att iaktta dessa krav kan inhämtas och

offentliggöras vad gäller bränsleskattestöd. Härutöver behöver även vissa andra uppgifter läggas ut på webbplatsen. Det gäller datum för stödets beviljande, stödets syfte, beviljande myndighet och stödåtgärdens referens. Dessa uppgifter finns dock redan tillgängliga genom kommissionsbeslut respektive anmälan enligt GBER eller FIBER

De fall av skattebefrielse enligt LSE som rör energiskatt på el behandlas inte i denna promemoria utan hanteras inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet med anledning av betänkandet SOU 2015:87, som under hösten 2015 lämnats av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el. Remissbehandling pågår för närvarande av detta betänkande (dnr Fi2015/04727/S2).

2.2.6 Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen

Kommissionen arbetar för närvarande med att ta fram ett system som möjliggör insamling, lagring och publicering av information om olika stödåtgärder. Detta kommer tillgodose de krav på publicering på en övergripande nationell webbplats som införts i EEAG, GBER respektive FIBER och som redovisas i tidigare avsnitt. Medlemsstaterna å sin sida ansvarar för att i tid överföra korrekt information i enlighet med dessa nya krav. Avsikten är att Sverige ska använda sig av detta system för att uppfylla de nya kraven.

För närvarande remitterar Näringsdepartementet en promemoria om ändringar i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (dnr N2015/06623/KSR). I promemorian föreslås en lagreglering som slår fast att den som vidtar en stödåtgärd ska svara för själva uppgiftslämnandet. Därutöver föreslås att en central myndighet, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, ska få ansvaret att fördela användarbehörigheter till databasen ut till myndigheterna.

I egenskap av stödgivande myndigheter kommer Skatteverket således att ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande in till den databas som kommissionen tar fram. Uppladdning av data kan ske både genom manuell inmatning, överföring i fil-format eller via automatisk överföring från myndigheternas befintliga datasystem.

Uppgiftslämnande av statligt stöd som ges i form av skattebefrielse skiljer sig från uppgiftslämnandet vid övriga typer av stöd. Som nämnts ovan framgår i regelverken dels att uppgiftslämnande kan ske i intervaller (se t.ex. artikel 9.2 i GBER), dels att offentliggörande ska ske inom ett år från tidpunkten då stödet beviljades mottagaren, i motsats till sex månader som gäller för övriga stödformer.

Därutöver har kommissionen i multilaterala möten med medlemsstaterna diskuterat och tagit ställning till vissa metodologiska frågor kopplat till hur uppgiftslämnandet ska gå till. För skattestöd har därmed klargjorts att sådant stöd ska räknas samman över ett kalenderår. Detta gäller för att avgöra om tröskelvärden för rapportering har överskridits, men också vid själva rapporteringen ska stöd till respektive stödmottagare inom respektive stödordning räknas samman och

redovisas samlat. Det innebär konkret att Skatteverket ska rapportera det samlade stödet som varje stödmottagare erhållit under ett kalenderår, med undantag för stödmottagare som inte passerar tröskelvärdet, uppdelat i enlighet med de stödordningar som stödet ges i enlighet med. En stödmottagare som erhållit 300 000 euro under två separata stödordningar som faller utanför GBER under ett kalenderår föranleder alltså inte någon redovisning om individuellt mottaget stöd på webbplatsen.

Enligt de nya EU-reglerna ska insamlingen av uppgifter som krävs för att uppfylla kraven på offentliggörande på webbplatsen ske med början den 1 juli 2016. Den faktiska redovisningen på webbplatsen sker dock för skattestöd dels sammantaget kalenderårsvis, dels inom ett år från tidpunkten då stödet anses beviljat.

Vidare har klarlagts hur vissa parametrar i rapporteringen, som framgår i t.ex. bilaga III till GBER, ska uttolkas för svenskt vidkommande, enligt följande. När det gäller stödmottagarens referens har kommissionen accepterat att enbart svenska organisationsnummer används. När det gäller region där stödmottagaren är belägen på NUTS 2-nivå samt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå gäller att den region respektive det verksamhetsområde ska väljas där den stödmottagande aktiviteten i huvudsak äger rum. När det gäller val av region kan även den region väljas där det stödmottagande företaget har sitt huvudkontor. Systemet tillåter endast att dessa uppgifter lämnas för verksamhetsområde respektive region som är belägna i Sverige.

3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen

Promemorians förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”stöddordning” för att definiera vilka fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet som utgörs av statligt stöd enligt EU-rätten och därför helt eller delvis omfattas av ändringsförslagen i denna promemoria. Det rör sig om skattebefrielse för biodrivmedel och vissa flytande och gasformiga biobränslen för uppvärmning, förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom och utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter, värmeproduktion i andra anläggningar inom handelssystemet, dieselbränsle som förbrukas i viss gruvindustriell verksamhet samt förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer och dieselbränsle i vissa fordon inom jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd

enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 2.2.

Skälen för promemorians förslag: Det finns ett flertal fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, som i dag antingen godkänts av kommissionen eller undantagits från anmälningsskyldighet i enlighet med någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet. Dessa stödordningar redovisas nedan i tabell 1, punkterna 1-2, 6 samt 9-11. De förslag som i denna promemoria lämnas för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav bör därför gälla för dessa stödordningar. Förslagen bör även tillämpas på de fall av skattebefrielse som anges i tabell 1, punkterna 3-5 samt 7-8.

Punkten 5 i tabell 1 avser skattebefrielse för den förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet som sker för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar (s.k. gruvdiesel), som avses tillämpas med stöd av GBER från och med den 1 januari 2016 då information om stödet kommer att lämnas till kommissionen i enlighet med de regler som gäller informationslämnande av stöd enligt GBER.

Punkterna 3-4 samt 7-8 avser de olika fall av skattebefrielse som gäller för företag som bedriver yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet. Även dessa fall kommer att hanteras på motsvarande sätt från och med den 1 januari 2016, då stöd i form av skattebefrielse i dessa fall faller in under tillämpningsområdet för GBER (jordbruk och skogsbruk) respektive FIBER (vattenbruk). Det rör sig om dieselbränsle som förbrukas i de angivna sektorerna för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar (6 a kap. 2 a § LSE) samt bränsle som inom sektorerna förbrukas för annat ändamål än drift av motordrivna fordon (6 a kap. 1 § 10 och 11 LSE).

Tabell 1 Stödordningar på bränsleskatteområdet

	Skattebefriat användningsområde ¹	Bestämmelse i LSE enligt förslag i denna PM	EU-rättslig statsstödsgrund
1.	Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS ²	6 a kap. 1 § 9 a och 17 a	GBER
2.	Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar utanför EU ETS	6 a kap. 1 § 9 b och 3 §	GBER
3.	Uppvärmningsbränslen inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 1 § 10	GBER
4.	Uppvärmningsbränslen inom vattenbruk	6 a kap. 1 § 11	FIBER
5.	Viss fordonsdrift i gruvindustriell verksamhet	6 a kap. 1 § 13	GBER
6.	Annan värmeproduktion inom EU ETS	6 a kap.1 § 17 b	EAG
7.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 2 a § 1	GBER
8.	Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom vattenbruk	6 a kap. 2 a § 2	FIBER

	Skattebefriat användningsområde ¹	Bestämmelse i LSE enligt förslag i denna PM	EU-rättslig statsstödsgrund
9.	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas som bränsle för uppvärmning	6 a kap. 2 b och 2 c §§	EAG
10.	Flytande biodrivmedel	7 kap. 3 a och 3 c – 3 d §§	EAG
11.	Biogas som motorbränsle	7 kap. 4 §	EAG

¹Användningsområdet anges översiktligt, för exakt omfattning se respektive bestämmelse i LSE.

² EU:s system för handel med utsläppsrätter.

En definition av vad som förstås med stödordning vad gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen föreslås införas i LSE (se förslag till ny 1 kap. 11 a §). I denna bestämmelse anges i punktform var och en av de aktuella stödordningarna. Eftersom skattebefrielsen för bränslen som förbrukas för uppvärmning respektive som drivmedel i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk) bör dessa fall av skattebefrielse av tydlighetsskäl samt för att underlätta Skatteverkets rapportering till webbplatsen delas upp i särskilda bestämmelser i LSE (se 6 a kap. 1 § 10 och 11 samt 2 a § LSE).

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 11 a §, införs och att ändringar görs av 6 a kap. 1 och 2 a §§ LSE samt att ändringar görs i 6 a kap. 1 § i dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag.

4 Stödmottagare

Promemorians förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”stödmottagare” för stöd på bränsleskatteområdet. Stödmottagare är den som i dessa fall

1. förbrukat bränsle för ett skattebefriat ändamål, eller
2. avseende motorbränsle som framställts av biomassa, i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land.

Skälen för promemorians förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i denna. Det rör sig alltså om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT

L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd, se avsnitt 5. Vidare gäller enligt FIBER att stödet inte får beviljas andra än små och medelstora företag och att stödet inte får överstiga vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 samt artikel 2. Dessa begränsningar bedöms inte vara aktuella för de stödordningar som avser vattenbruk, se punkterna 4 och 8 i tabell 1 i avsnitt 3, med hänsyn till omfattningen av vattenbruksverksamhet i Sverige.

Av gruppundantagsförordningarna respektive EEAG följer även att en förutsättning för få statligt stöd är att vissa uppgifter om stödmottagare offentliggörs på en webbplats. För att dessa villkor ska kunna uppfyllas föreslås att en definition på stödmottagare för bränsleskattestöden införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare.

I flertalet situationer är det inget problem att avgöra vem som är mottagare av ett statligt stöd. Som exempel kan nämnas det företag som söker och mottar ett stöd som används för att köpa in en maskin som bidrar till miljöförbättringar inom företagets verksamhet. När det gäller de stöd som ges i form befrielse från skatt på bränslen enligt LSE är det dock inte i alla situationer lika självklart. Detta beror bl.a. på hur förfarandereglerna för att få del av en skattebefrielse är konstruerade. Utifrån de EU-rättsliga statsstödsreglerna och dess uttolkning av EU-domstolen och kommissionens beslutspraxis föreslås därför följande innebörd av begreppet stödmottagare i de olika fallen av bränsleskattestöd.

Stödmottagare för skattebefrielsen för motorbränsle som framställts av biomassa enligt 7 kap 3 a och 3 c–4 §§ LSE bör anses vara producenten av motorbränslet så länge motorbränslet är producerat i Sverige. I annat fall är stödmottagaren den som fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land. Producent eller importör av det färdiga motorbränslet bör alltså anses vara den som producerat t.ex. etanolbränslet E85, uppgraderat biogas till fordonsgas, omförestrat rapsolja till RME etc.

Stödmottagare för bränslen som används för övriga skattebefriade användningsområden som utgör statligt stöd på bränsleskatteområdet bör anses vara den som förbrukat bränslet för det skattebefriade ändamålet. Det gäller alltså de fall av skattebefrielse som följer av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 samt av 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § LSE. För en redovisning av vilka användningsområden som avses i respektive lagrum hänvisas till tabell 1 i avsnitt 3. I avsnitt 6 behandlas hur olika uppgifter bör samlas in om stödmottagarna som är nödvändiga för att genomföra EU:s regler om offentliggörande och information om stöd på en webbplats. Det kan noteras att stödmottagare för skattebefrielse på biodrivmedel kan vara annan än den som i egenskap av skattskyldig gör avdrag för skatt på biodrivmedel. Det ingår således som en del i Skatteverkets arbete med att sammanställa uppgifter för inrapportering till webbplatsen att summera stödbelopp i form av avdrag i deklARATIONER som görs av olika skattskyldiga per stödmottagare.

5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter

Promemorians förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd”.

Med företag utan rätt till statligt stöd förstås

1. företag i ekonomiska svårigheter, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som utgör statligt stöd får inte ges om den som drar fördel av stödet är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Definitionen av företag i svårigheter hänvisar till en bestämmelse i en EU-förordning. Hänvisningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 2.2.

Skälen för promemorians förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Det rör sig alltså om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att ett företag som tar emot ett statligt stöd inte får vara i svårigheter eller vara föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet stöd.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande SOU 2015:87 att de angivna EU-kraven sammanfattas i begreppet ”otillåten stödmottagare”, som av utredningen föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Det bedöms lämpligt att i princip välja samma tillvägagångssätt när det gäller de statliga stöd som finns på bränsleskatteområdet. En något annorlunda språklig utformning av begreppet bör dock väljas. Nu föreslås därför att begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd” införs i

LSE. Den materiella innebörden är dock densamma som utredningens begrepp ”otillåten stödmottagare”. I det fortsatta lagstiftningsarbetet med anledning av förslagen i SOU 2015:87 och i denna promemoria avses ett och samma begrepp att användas. Eftersom vem som är stödmottagare för stöd på bränsleskatteområdet inte genomgående bör anses vara den som söker återbetalning av skatt eller den som är skattskyldig och gör avdrag i en skattedeclaration, föreslås – som framgår av avsnitt 4 – även att en definition av begreppet ”stödmottagare” införs vad gäller bränsleskattestöden.

Som utredningen uttalar (se SOU 2015:87 s. 322) är frågan om återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd inte förenad med några bedömningsfrågor, eftersom det då finns ett beslut i saken. Denna typ av ärenden är emellertid ovanliga.

Även kravet att stödmottagarna inte får vara i svårigheter görs i förhållande till vissa i EU-rätten närmare angivna objektiva kriterier. Utredningen hanterar i sitt förslag endast statsstöd på elskatteområdet som ryms inom tillämpningsområdet för GBER. Vissa av bränsleskattestöden genomförs dock med stöd av FIBER eller har beslutats av kommissionen i enlighet med EEAG. Definitionerna av vad som är att anse som ett företag i svårigheter varierar något mellan de tre EU-regelverken. I syfte att skapa en mer enhetlig och enklare hantering för både stödmottagare och Skatteverket är det dock lämpligt att definitionen i GBER genomgående används för samtliga stödordningar på bränsleskatteområdet. Den är något striktare i förhållande till definitionerna i FIBER respektive EEAG. Förslaget säkerställer därmed att EU-rättens krav respekteras. I en ny bestämmelse i LSE föreslås en direkt hänvisning till artikel 2.18 i GBER, där begreppet företag i ekonomiska svårigheter definieras. Hänvisningen till GBER bör vara dynamisk, dvs. avse GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Kraven enligt artikel 2.18 i GBER rör aktiebolag eller företag där ägarna har personligt ansvar och där mer än hälften av aktiekapitalet respektive det egna kapitalet har gått förlorat på grund av förluster, företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller skulle kunna försättas i konkurs, har fått viss typ av stöd eller har en skuldsättningsgrad som överstiger 7,5 eller en räntetäckningsgrad [rörelseresultat (före räntor, skatter och avskrivningar) i förhållande till utgiftsräntor] som understiger 1,0. Nedan redogörs mer i detalj för dessa krav.

I GBER definieras ”företag i svårigheter” som ett företag för vilka minst en av följande omständigheter råder”

a) I fallet med aktiebolag (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det tecknade aktiekapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Detta är fallet om avdrag för ackumulerade förluster från reserver (och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel) leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet.

b) I fallet med ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det bokförda egna kapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med "ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld" särskilt de typer av företag som nämns i bilaga II till direktiv 2013/34/EU.

c) Om företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran.

d) Om företaget har fått undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka lånet eller avslutat garantin, eller har fått omstruktureringsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

e) I fallet med ett företag som inte är ett litet eller medelstort företag, där, för de senaste två åren,

(1) företagets bokföringsmässiga skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och

(2) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar, EBITDA, [dividerat med räntekostnaderna] har legat under 1,0.

En stödmottagare som inte uppfyller de ovan angivna kraven har inte rätt att ta emot statligt stöd. Dessa krav föreslås därför föras in som uttryckliga villkor för skatteavdrag respektive återbetalning i LSE i de fall där statliga stöd på bränsleskatteområdet förekommer. Det innebär att dessa materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet. I det fall där stödmottagaren inte är den skattskyldige själv, dvs. då avdrag görs för skatt på den andel av ett motorbränsle som framställts av biomassa, åligger det alltså den skattskyldige att visa att avdraget inte hänför sig till biodrivmedel som framställts av en producent respektive importör som är ett företag utan rätt till statligt stöd (jfr avsnitt 4 om stödmottagare och avsnitt 6.8 om att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare).

Huvuddelen av de krav som läggs fast i artikel 2.18 i GBER rör företag som bedrivs i bolagsform, dvs. aktiebolag, kommanditbolag eller handelsbolag. I de fall där yrkesmässig verksamhet drivs av en enskild näringsidkare torde det i allt väsentligt röra sig om verksamhet av begränsad ekonomisk omfattning och insolvensbedömningen bedöms i praktiken i huvudsak innefatta fall där stödmottagaren försatts i personlig konkurs. Till ledning för tolkningen av vad som i statsstödssammanhang bör avses med företag finns i bilaga I till GBER följande definition av begreppet företag: "Varje enhet, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet ska anses som ett företag. Som företag anses således sådana enheter som utövar ett hantverk eller annan verksamhet enskilt eller inom familjen, personsammanslutningar eller föreningar som bedriver en regelbunden ekonomisk verksamhet." Det kommer i det fortsatta lagstiftningsarbetet övervägas i vad mån

ytterligare vägledning för rättstillämpningen bör ges i form av reglering i förordning.

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 12 §, införs samt att ändringar görs i 7 kap. 1, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ samt 9 kap. 2 § LSE.

6 Genomförande av krav på offentlighet och information om bränsleskattestöd på en webbplats

6.1 Allmänt om vilka regelförändringar och överväganden som behövs

För att kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information krävs att Skatteverket får tillgång till de uppgifter som ska offentliggöras och de uppgifter som behövs för att kunna bedöma i vilka fall offentliggörande ska ske. Uppgifter om individuella stöd behöver särskiljas per stödordning. I detta arbete behöver uppgifter kunna behandlas på ett ändamålsenligt sätt. Vidare måste det finnas en reglering som tillåter att uppgifterna lämnas för offentliggörande på EU-kommissionens webbplats. Förslag och bedömningar i dessa frågor redovisas i följande avsnitt.

6.2 Utgångspunkter för vilka aktörer som ska lämna uppgifter om stödmottagare

Promemorians bedömning: En direktkontakt mellan Skatteverket och stödmottagarna bör skapas vad gäller samtliga stödmottagare. Stödmottagare bör därför ingå i någon av följande kategorier:

1. sökande av återbetalning av skatt,
2. skattskyldig som redovisar egen förbrukning av bränsle,
3. den som i egenskap av upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare är producent eller importör av biodrivmedel.

Bakgrunden till bedömningen: I sitt betänkande SOU 2015:87 lämnar Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förslag om genomförande av kraven på offentlighet och information på en webbplats i fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på el. Utredningens förslag innebär ett krav på uppgiftslämnande av den som gör anspråk på nedsatt skatt genom återbetalning. Konsekvensen av att uppgifter eventuellt inte lämnas är att återbetalning inte medges. De uppgifter som kravet avser sammanförs av utredningen i det nya begreppet ”uppgifter om stödmottagare” och omfattar följande:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora/stora) uppgiftslämnaren hör till,
2. den region där uppgiftslämnande företag är beläget, och
3. uppgiftslämnande företags verksamhetsområde, allt enligt vissa kategoriseringar som används inom EU.

Vad som avses med stödordningar som utgörs av skattebefrielse på bränsleskatteområdet behandlas närmare i avsnitt 3. För att dessa statliga stöd ska vara förenliga med EU-rätten måste vissa krav på offentliggörande och information om stöden på en webbplats uppfyllas. Det framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6. 2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, samt i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare avsnitt 2.2.5 och 2.2.6. En del av dessa krav handlar om allmänt tillgänglig information om beviljande myndighet m.m. för stödordningen. Andra krav handlar dock om uppgifter om de individuella stödmottagarna och i detta avsnitt behandlas hur det bör säkerställas att dessa samlas in på ett ändamålsenligt sätt.

Skälen för promemorians bedömning: I syfte att skapa en väl fungerande ordning för insamlandet av nödvändiga uppgifterna om individuella stödmottagare bör en generell utgångspunkt vara att söka begränsa den administrativa bördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket samtidigt som det säkerställs att nödvändiga uppgifter samlas in. Det är därför angeläget att skapa en direktkontakt mellan stödgivande myndighet, dvs. Skatteverket, och stödmottagarna. I flertalet fall på bränsleskatteområdet finns redan i dag en sådan direktkontakt, genom att en skattskyldig redovisar sin egen förbrukning för skattebefriade ändamål i en deklaration eller att en förbrukare köper bränsle i beskattat skick och därefter ansöker om återbetalning av hela eller delar av skatten. I fråga om biodrivmedel är dock, som utvecklas i avsnitt 4, stödmottagaren producenten, den som för in drivmedlet från ett annat EU-land eller importören av biodrivmedlet. Stödmottagare bör därför ingå i någon av följande kategorier:

1. sökande av återbetalning av skatt,
2. skattskyldig som redovisar egen förbrukning av bränsle, eller
3. den som i egenskap av upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare är producent eller importör av biodrivmedel.

De olika kategorierna behandlas separat i följande avsnitt.

6.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare

Promemorians förslag: Slopad möjlighet att i egenskap av skattebefriad förbrukare ta emot bränsle med nedsatt skatt för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället genom avdrag vid förbrukning av en skattskyldig eller genom återbetalning i övriga fall.

Skälen för promemorians förslag: Genom att bli godkänd som skattebefriad förbrukare kan i dag den som förbrukar bränsle för vissa skattebefriade ändamål ta emot bränsle utan skatt eller med nedsatt skatt från en skattskyldig. Systemet med skattebefriad förbrukare tillämpas för olika skattebefriade ändamål som inte anses utgöra statligt stöd. Det enda område, där skattebefrielsen utgör statligt stöd, är den nedsatta skatt för uppvärmningsbränslen som gäller för den som bedriver yrkesmässig växthusodling.

Den skattskyldige redovisar i sin deklaration ett samlat avdrag för alla de leveranser som gjorts till skattebefriade förbrukare under redovisningsperioden. Någon möjlighet att i dag koppla de belopp som dragits av till enskild stödmottagare finns alltså inte.

För att säkerställa att EU-rättens krav på offentlighöörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt bör en direktkontakt gälla mellan Skatteverket och stödmottagaren. Växthusodlarna föreslås därför, på samma sätt som redan i dag gäller för övrig jordbruksverksamhet samt för tillverkningsindustrin, hänvisas till att söka återbetalning i efterhand av skatten, i den mån förutsättningarna att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare inte finns. Möjligheten att bli godkänd som skattebefriad förbrukare för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling föreslås därför slopas. Växthusodling ryms i begreppet jordbruksverksamhet och genom förslaget jämfställs i energiskattelagstiftningen den som bedriver yrkesmässig växthusodling med den som bedriver annan yrkesmässig jordbruksverksamhet

Förslaget innebär ändringar av 6 a kap. 1 § och 8 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi samt av 6 a kap. 1 § i dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag.

6.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning

Promemorians förslag: Avdragsrätten slopas för skatt på bränsle som en skattskyldig sålt som bränsle för uppvärmning till en stödmottagare och som utgör vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter, icke-syntetisk metanol, Fame eller biogas. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället genom att förbrukaren av bränslet ges rätt att ansöka om återbetalning.

Skälen för promemorians förslag: Av 7 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, följer i dag att skattebefrielsen för vissa uppvärmningsbränslen av biomasseursprung åstadkoms genom att den skattskyldige får göra avdrag för skatt på sådant bränsle som den skattskyldige antingen själv har förbrukat eller sålt till någon som inte är skattskyldig. Det rör sig om skattebefrielse för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, icke-syntetisk metanol, Fame samt biogas.

För att säkerställa att EU-rättens krav på offentliggörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt bör en direktkontakt gälla mellan Skatteverket och stödmottagaren. Andra än skattskyldiga som förbrukar de aktuella uppvärmningsbränslena föreslås därför ges möjlighet att söka återbetalning av skatt. I dessa fall är, som framgår av avsnitt 4, förbrukaren av bränslet den som anses som stödmottagare. Det bedöms som en svårframkomlig väg att ålägga den skattskyldige att lämna de uppgifter som krävs enligt EU-rätten om sina kunder. Den skattskyldiges möjlighet att göra avdrag för skatt på sådant bränsle som sålts som bränsle för uppvärmning till en stödmottagare föreslås därför slopas och en motsvarande möjlighet för förbrukaren att söka återbetalning av skatt i dessa fall skapas. Den skattskyldiges egen förbrukning av aktuella bränslen ger även i fortsättningen rätt till avdrag.

Avdragsrätten för de aktuella bränslena behålls i de fall en skattskyldig har sålt bränslet för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare. Detta innebär alltså att en privatperson, på samma sätt som i dag, får del av skattebefrielsen i samband med sitt förvärv av bränslet från en skattskyldig.

Förslaget föranleder att två nya paragrafer, 6 a kap. 2 b och 2 c §§ införs samt att ändringar görs i 7 kap. 3 och 4 §§ LSE.

6.5 Möjligheten att i en elskattedeklaration göra avdrag för skatt på bränsle

Promemorians förslag: Slopas möjlighet för den som är skattskyldig för energiskatt på el att i elskattedeklarationen yrka avdrag för skatt på bränsle. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället genom avdrag i bränsleskattedeklaration vid förbrukning av den som skattskyldig för bränsle eller genom återbetalning i övriga fall.

Skälen för promemorians förslag: Energibeskattningen av el regleras i huvudsak i 11 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. I dag kan emellertid den som är skattskyldig för el i sin elskattedeklaration yrka avdrag för skatt på bränslen som använts för vissa ändamål, exempelvis för kraftvärmeproduktion. Avdrag och återbetalning av skatt på bränslen regleras i 7 kap. resp. 9 kap. LSE i de fall rätt till nedsättning av skatten för användning av bränsle för dessa ändamål följer av 6 a kap. LSE. Den som är skattskyldig för bränslen kan få nedsättningarna genom att i sin deklaration yrka avdrag för skatt på bränslen som använts för dessa ändamål enligt av 7 kap. 1 § medan den som inte är skattskyldig för bränslen har möjlighet att få nedsättningen genom att begära återbetalning enligt 9 kap. 2 §.

För att säkerställa att EU-rättens krav på offentliggörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt är det lämpligt att skattenedsättning för användning av bränslen förmedlas genom de för bränslen ordinarie nedsättningsförfaranden i stället för att förmedlas via elskattedeklarationer. Möjligheten för den som är skattskyldig att i sin elskattedeklaration göra avdrag för skatt på bränsle förslås därför slopas (se nuvarande 11 kap. 10 § LSE). Ett slopande av den bestämmelsen innebär vidare att regelverket blir mindre komplext genom att nedsättningar av skatt på bränslen därefter inte kommer att i något fall även kunna hanteras inom ramen för reglerna för elbeskattning i 11 kap. LSE.

Den aktör som i dag gör ett avdrag för skatt på bränslen i sin elskattedeklaration behåller alltså sin rätt till skattenedsättning även om gången för att erhålla nedsättning förändras. I enlighet med förslag i andra delar i denna promemoria kompletteras regler om sådan skattebefrielse som är statligt stöd med uppgiftsskyldighet samt begränsas så att nedsättning inte är tillgänglig för företag utan rätt till statligt stöd.

Förslaget föranleder att 11 kap. 10 § LSE slopas.

6.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter

Promemorians förslag: En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på bränsleskatteområdet ska beviljas genom återbetalning är att sökanden lämnar uppgifter till Skatteverket om:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) det är,
2. i vilken region det är beläget på NUTS 2-nivå,
3. sitt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

Uppgifterna enligt 1–3 behöver dock endast lämnas om återbetalning söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och
2. 200 000 euro i övriga fall.

Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive den statistiska näringsgrensindelningen (Nace) regleras i EU-förordningar. Hänvisningar till förordningarna sker till rättsakterna i den lydelse som gällde den 1 juli 2016, s.k. statisk hänvisning.

Bakgrunden till förslaget: I sitt betänkande SOU 2015:87 lämnar Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förslag om genomförande av kraven på offentlighet och information på en webbplats i fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på el, jfr avsnitt 6.2. Kraven på offentliggörande och information om stöden på en webbplats framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, samt i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare avsnitten 2.2.5 och 2.2.6.

Skälen för promemorians förslag: Det är lämpligt att ha förslaget i SOU 2015:87 som utgångspunkt även avseende statsstöd som ges i form av återbetalning av skatt på bränsleskatteområdet. De uppgifter som behövs för att uppfylla uppgiftskraven enligt EU-rätten är följande.

1. typ av företag (små eller medelstora/stora),
2. region där företaget är beläget på NUTS 2-nivå, och
3. verksamhetsområde på Nace-gruppnivå

Indelningarna enligt punkterna 2 och 3 avser nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive statistisk näringsgrensindelning (Nace). De grundar sig på olika EU-förordningar. I syfte att undvika oklarheter om vilken information som ska lämnas av

stödmottagaren i sin ansökan om återbetalning är det lämpligt att hänvisa till rättsakten i den lydelse som gällde vid en viss angiven tidpunkt, s.k. statisk hänvisning. Denna tidpunkt bör lämpligen vara det datum då den nya bestämmelsen i lagen om skatt på energi träder i kraft, dvs. den 1 juli 2016 (jfr avsnitt 7). En följd av att ha statistiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen.

På samma sätt som på elskatteområdet är det lämpligt att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bör utfärda verkställighetsföreskrifter till förtydligande av de aktuella uppgifter som ska lämnas. I detta arbete kan bl.a. hänsyn tas till resultatet av de pågående diskussionerna om redovisningen av uppgifter om företag m.m. i EU-databasen som sker mellan medlemsstaterna i en arbetsgrupp under ledning av Europeiska kommissionen.

De ovan nämnda uppgifterna behövs för att säkerställa att uppgifter kan lämnas om stödet på den webbplats som byggs upp för att öka insynen i stödgivningen i de olika medlemsstaterna (jfr beskrivningen i avsnitten 2.2.5 och 2.2.6). Det är dock inte uppgifter om alla individuella stödmottagare som behöver offentliggöras på webbplatsen utan endast de som tar emot statligt stöd i form av skattebefrielse som per stödordning uppgår till minst 500 000 euro avseende stöd enligt GBER eller EEAG samt minst 30 000 euro avseende stöd till vattenbruk enligt FIBER, allt per kalenderår. Samtidigt kan uppgifter komma att krävas även från andra stödmottagare som ett led i kommissionens granskning av olika stödordningar. I syfte att skapa en rimlig nivå av administrativ börda för uppgiftslämnarna respektive Skatteverket föreslås därför att uppgiftslämnandet begränsas till att endast gälla som villkor för återbetalning som söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst 15 000 euro i fall som rör skattebefrielse till vattenbruk och till 200 000 euro i övriga fall. En bestämmelse införs om att den växelkurs för euro som används är den som följer av artikel 13.2 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Omräkning görs således för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Inhämtningen av uppgifterna om stödmottagarna sker genom att sökandena lämnar uppgifter om sig själva. För att säkerställa uppgiftslämnandet bör det göras till ett materiellt villkor för att statligt stöd i form av skattebefrielse ska kunna ges genom återbetalning av skatt. Sett från den enskilde stödmottagarens perspektiv skulle detta kunna uppfattas som en onödig administrativ pålaga, men det handlar om Sveriges möjlighet att lämna statligt stöd och alltså att sökanden över huvud taget ska kunna få skattebefrielse. Det föreslås därför att återbetalning av skatt i de aktuella fallen villkoras av att sökanden lämnar uppgifterna ovan.

Eftersom uppgifterna blir av direkt betydelse för beskattningen, bedöms inga lagändringar krävas för att uppgifterna ska kunna inkrävas och hanteras av Skatteverket. För att underlätta uppgiftslämnandet bedöms att regeringen eller Skatteverket bör utfärda föreskrifter för att

förtydliga vilka uppgifter som ska lämnas. Detta bedöms följa av regeringens kompetens att besluta verkställighetsföreskrifter enligt 8 kap. 7 § regeringsformen eller att delegera denna uppgift till en myndighet enligt 8 kap. 11 §. Det kan t.ex. gälla den närmare avgränsningen av företag för rapportering till databasen och vilka närmare kriterier som bör gälla för rapportering om företagets huvudsakliga verksamhet inom sektor och geografiskt område.

Förslaget föranleder att en ny bestämmelse, 1 kap. 13 §, införs samt att ändringar görs i 9 kap. 2 § LSE.

6.7 Skyldighet att lämna uppgifter för upplagshavare, varumottagare och lagerhållare

Promemorians bedömning: Skyldighet att lämna uppgifter om företagets storlek samt inom vilken sektor och region verksamheten bedrivs bör ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen om skatt på energi. Sådana bestämmelser bör ges på förordningsnivå.

Skälen för promemorians bedömning: Vad som återstår att behandla är hur Skatteverket ska få del av uppgifter om stödmottagare i de fall där skattebefrielsen åstadkoms genom avdrag som görs av en skattskyldig. I samtliga fall, utom skattebefrielse för den del av ett motorbränsle som framställs av biomassa, är den skattskyldige också förbrukare av bränslet och tillika stödmottagare (jfr den definition av stödmottagare som föreslås i avsnitt 4). Vad gäller biodrivmedel är stödmottagaren producenten eller importören av drivmedlet. Med importör jämställs i det följande även den som för in drivmedlet från ett annat EU-land. Det kan givetvis röra sig om en och samma aktör, dvs. producenten eller importören kan också vara den som förbrukar drivmedlet.

Huvudregeln i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, är att tillverkning av bränsle sker i ett skatteupplag inom ramen för uppskovsförfarandet för EU-harmoniserade bränslen respektive av en lagerhållare för övriga bränslen. En importör genomför vanligen sin införsel inom uppskovsförfarandet eller – så vitt gäller import från tredje land – hänför det omedelbart från tullförfarandet till ett uppskovsförfarande. Det är alltså rimligt att anta att i praktiken alla biodrivmedel framställs av någon som är godkänd som upplagshavare eller lagerhållare. Under vissa förutsättningar kan också en aktör godkännas som registrerad varumottagare och får då under skatteuppskov ta emot EU-harmoniserade bränslen. Det kan därför – om än i begränsad omfattning – förekomma att en sådan aktör är att anse som stödmottagare.

Mot den angivna bakgrunden bedöms det lämpligt att de uppgifter om en individuell stödmottagare som kan komma att behöva offentliggöras på webbplatsen bör ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt LSE. Det rör sig alltså om de situationer där det statliga stödet uppkommer i och med att avdrag medges i en punktskattedeklaration. Sådana bestämmelser om

krav för godkännande bör ges på förordningsnivå. Eftersom flertalet aktörer bedöms i viss utsträckning hantera bränslen, för vilka något av de fall av skattebefrielse som utgör statligt stöd bedöms aktualiseras, är det rimligt att ställa kravet på lämnande av uppgifter på samtliga upplagshavare, varumottagare respektive lagerhållare. Någon beloppsmässig gräns, som föreslås för stödmottagare som söker återbetalning, bör därför inte införas.

Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare respektive lagerhållare får återkallas bl.a. om förutsättningarna för godkännande inte längre finns (se 4 kap. 4 §, 6 § femte stycket och 15 § andra stycket LSE). Skatteverket har ett ansvar att fortlöpande pröva om förutsättningar för godkännande alltjämt föreligger. Om en godkänd aktör underlåter att efterkomma en uppmaning från Skatteverket om kompletterande uppgifter i samband med att de nya kraven införs, åligger det Skatteverket att överväga att återkalla godkännandet. Aktören fråntas därigenom rätten att under skatteuppskov framställa och hantera bränslen och hänvisas till att i förekommande fall redovisa skatt vid varje händelse som innefattar tillverkning av bränsle respektive förvärva bränsle i beskattat skick. I flertalet fall finns möjlighet för förbrukaren att för skattebefriade ändamål söka återbetalning av skatten i efterhand. Aktören har dock rätt att även efter återkallelse återkomma med en ny ansökan, vars förutsättningar för godkännande som prövas av Skatteverket.

Om någon annan än upplagshavare, lagerhållare eller godkänd varumottagare framställer skattepliktigt bränsle sker detta utanför skatteuppskov och föranleder att skattskyldighet inträder för varje gång sådan framställning sker. Det bedöms osannolikt att en sådan aktör årligen skulle komma upp sådana stödbelopp att uppgiftsskyldighet till webbplatsen aktualiseras. Några uppgifter om sådana företag behöver därför inte samlas in.

6.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare

Promemorians förslag: Det införs som ett villkor för avdrag för skatt på biodrivmedel att den skattskyldige lämnar uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Skälen för promemorians förslag: Som framgår av avsnitt 4 följer av den föreslagna definitionen av stödmottagare att det i fall som avses i 1 kap. 11 a § 10 eller 11 LSE rör sig om den som i Sverige producerat ett motorbränsle eller fört motorbränslet in till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land. Det är alltså fråga om att en skattskyldig sålt ett motorbränsle som helt eller delvis består av flytande biodrivmedel eller biogas och gjort avdrag för skatt på den andel av bränslet som utgörs av en beståndsdel som framställts av biomassa, se 7 kap. 3 a § och 3 c – 4 §§ LSE.

Det kan noteras att stödmottagare för skattebefrielse på biodrivmedel kan vara annan än den som i egenskap av skattskyldig gör avdrag för

skatt på biodrivmedel. Det ingår således som en del i Skatteverkets arbete med att sammanställa uppgifter för inrapportering till webbplatsen att summera stödbelopp i form av avdrag i deklarerationer som görs av olika skattskyldiga per stödmottagare. För att möjliggöra denna inrapportering och därmed uppfylla kraven på offentliggörande av individuella stöd som följer av EU-rätten, föreslås att en skyldighet införs för den som gör aktuellt avdrag i sin punktskattedeclaration att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Vid egenproduktion av biodrivmedlet är stödmottagaren identisk med den skattskyldige, medan i övriga fall uppgift ska lämnas om den som i Sverige producerat eller fört in biodrivmedlet till Sverige. Kravet införs som ett uttryckligt villkor för skatteavdrag i LSE i de aktuella fallen där statligt stöd på biodrivmedelsområdet förekommer. Det innebär att detta materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet.

För övriga stöd på bränsleskattområdet än de som ges för biodrivmedel är det i samtliga fall där stödet uppkommer genom avdrag i en punktskattedeclaration fråga om en förbrukning av bränsle som gjorts av den skattskyldige själv. Stödbeloppets storlek är därmed detsamma som det avdrag som görs, varför någon särskild uppgiftsskyldighet om avdragets fördelning på stödmottagare inte behövs i dessa fall.

Förslaget föranleder ändringar i 7 kap. 3 a och 3 c–4 §§ LSE.

6.9 Utlämnande av uppgifter för offentliggörande

Promemorians bedömning: En skyldighet för Skatteverket att lämna uppgifter till EU-kommissionen för offentliggörande måste föreskrivas i författning.

Någon särskild skyldighet att informera stödmottagare om att uppgifter kan offentliggöras behöver inte föreskrivas.

Skälen för promemorians bedömning: Som framgår i avsnitt 2.2.6 är tanken att medlemstatens skyldighet att offentliggöra uppgifter om sådana statliga stöd som beviljas av Skatteverket ska fullgöras genom att Skatteverket överför uppgifterna till en databas som tillhandahålls av Europeiska kommissionen. En bestämmelse om att Skatteverket ska överföra de aktuella uppgifterna till kommissionen måste därför införas. I den remitterade promemorian Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (se avsnitt 2.2.6) föreslås en lagreglering som ger stödgivare skyldighet att lämna uppgifter om statsstöd för offentliggörande. Beroende på den fortsatta beredningen av förslagen i den promemorian kan skyldigheten för Skatteverket att lämna uppgifter för offentliggörande komma att regleras i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler. Skyldigheten för Skatteverket att överföra uppgifter till kommissionen för sådant offentliggörande som ska ske enligt de aktuella EU-rättsakterna bör i och för sig också kunna regleras på förordningsnivå. Det rör sig alltså om offentliggörande på webbplatsen som, så vitt är aktuellt i detta lagstiftningsärendet, följer av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd

förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6. 2014, s. 1), kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 3) respektive enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. I förordning bör även tas in närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas, jfr den beskrivning som lämnas i avsnitt 2.2.5.

De uppgifter om individuella stöd som ska lämnas till kommissionen för offentliggörande är bl.a. vissa uppgifter om stödmottagaren, stödinstrument (dvs. så vitt är aktuellt i detta ärende skatteförmån), stödets syfte och individuella stödbelopp. De individuella stödbeloppen ska för skattestöd anges inom vissa intervall. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Offentliggörande ska endast ske om det samlade stödet som en viss stödmottagare har erhållit under stödordningen överstiger 30 000 euro i de fall det statliga stödet ges i enlighet med FIBER och i övriga fall överstiger 500 00 euro, allt under ett kalenderår.

Enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretess gäller vidare i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. 1 § andra stycket 1). Enligt 27 kap. 2 § första stycket 2 OSL gäller också sekretess för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden bl.a. i ärende om återbetalning av skatt. Flertalet av de uppgifter, som ska lämnas ut till kommissionen och som av kommissionen offentliggörs, omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 eller 2 § OSL. Det gäller bl.a. vissa uppgifter om stödmottagare och om beviljade skatteförmåner inom olika stödordningar. Sekretessen enligt 27 kap. 1 § gäller dock enligt 6 § samma kapitel, med vissa undantag, inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Enligt 27 kap. 2 § tredje stycket 1 gäller inte heller sekretessen enligt den paragrafen beslut i bl.a. ärende om återbetalning av skatt. Ett beslut om återbetalning av skatt utvisar det belopp varmed återbetalning görs. Vidare framgår bl.a. uppgift om skatteslag. Vissa uppgifter om beviljade stöd är således offentliga. För skatter som redovisas i en punktskattedeklaration fattas, enligt 53 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ett beslut om punktskatt för varje redovisningsperiod eller, i vissa fall, för varje händelse som medför skattskyldighet. Ett stöd som beviljas genom ett sådant beslut motsvaras av ett specifikt avdrag. Uppgifter om vilka specifika avdrag som har gjorts framgår dock inte av beslutet om punktskatt. Vid skattebefrielse på biodrivmedel kan stödmottagaren vidare vara en annan än den som lämnar punktskattedeklaration och

begär det aktuella avdraget. Av ett beslut om punktskatt efter redovisning i punktskattedeklaration framgår således inte alls att ett statligt stöd har beviljats. För att kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information måste därmed även sådana uppgifter som omfattas av sekretess kunna offentliggöras.

Enligt 8 kap. 3 § OSL gäller sekretess även i förhållande till utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation. Av bestämmelsen framgår dock att sekretess inte hindrar att uppgift lämnas till utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation om utlämnandet sker i enlighet med särskilt föreskrift i lag eller förordning. En bestämmelse i lag eller förordning som ger en skyldighet för Skatteverket att lämna uppgifter till kommissionen innebär således att uppgifterna kan lämnas utan hinder av sekretess.

Det förhållande att uppgifter om individuella beviljade statsstöd ska offentliggöras och vilka dessa uppgifter är framgår av de aktuella gruppundantagsförordningarna respektive EEAG. Dessutom kommer i en särskild lag- eller förordningsbestämmelse anges att Skatteverket ska lämna de aktuella uppgifterna för offentliggörande. I de flesta fall är det den som är att anse som stödmottagare, och om vilken uppgifter ska offentliggöras, som lämnar de aktuella uppgifterna till Skatteverket. Vid skattebefrielse på biodrivmedel kan, som tidigare redogjorts för, stödmottagaren vara en annan än den som lämnar uppgifterna om ett individuellt stöd. Som framgår av avsnitt 6.6 kommer dock i praktiken dessa stödmottagare vara sådana upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare som är föremål för godkännande enligt lagen om skatt på energi och som enligt förslagen i denna promemoria ska lämna vissa uppgifter om sig själva som kan komma att offentliggöras. I denna promemoria föreslås också att det ska införas en definition av stödmottagare i lagen (1994:1776) om skatt på energi så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare vad avser bränsleskattstöden. Mot bakgrund av detta bedöms inte nödvändigt att införa någon särskild skyldighet för Skatteverket att informera stödmottagare om att uppgifter kan komma att offentliggöras.

6.10 Behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen m.m.

Promemorians bedömning: Det behövs inga ändringar i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för att den behandling av uppgifter som behövs ska få utföras.

EU-rättens krav på bevarande av uppgifter i 10 år kan tillgodoses genom reglering i förordning.

Skälen för promemorians bedömning: I lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om behandling av uppgifter i bl.a. Skatteverkets beskattningsverksamhet. Lagen tillämpas om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för

sökning eller sammanställnings enligt särskilda kriterier. Med personuppgifter avses all slags information som direkt eller indirekt kan hänföras till en fysisk person som är i livet. Stödmottagare avseende förmåner på bränsleskatteområdet kan vara både enskilda näringsidkare och juridiska personer. Bestämmelserna om insamling och offentliggörande av uppgifter träffar på så sätt även personuppgifter. Till följd av de beloppsgränser som gäller för insamling och offentliggörande kommer dock sådan behandling i princip att avse uppgifter om juridiska personer. Enligt 1 kap. 1 § andra stycket gäller vissa bestämmelser i lagen (t.ex. bestämmelser om tillåtna ändamål och om när uppgifter får behandlas i beskattningsdatabasen) även vid behandling av uppgifter om juridiska personer. Av 2 kap. 1 § framgår att det i beskattningsverksamheten ska finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen.

Den insamling och annan behandling av uppgifter som beskrivs och regleras i denna promemoria sker ytterst för att de EU-rättsliga kraven på offentliggörande och information om statliga stöd på bränsleskatteområdet ska kunna uppfyllas. Det rör sig alltså om krav som ställs i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37) respektive kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1). Enligt 1 kap. 4 § 7 lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sveriges bindande internationellt åtagande. Uppgifter som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande får också enligt 2 kap. 1 § och 2 kap. 3 § andra stycket behandlas för detta ändamål i beskattningsdatabasen. Enligt promemorians förslag kommer den insamling av uppgifter som Skatteverket behöver (t.ex. sådana uppgifter om företagets verksamhet som kan komma att publiceras och uppgifter om vem som är stödmottagare) att knytas till beskattningen, t.ex. på så sätt att ett avdrag eller återbetalning endast medges om uppgifterna lämnas. Vissa uppgifter (se avsnitt 6.6) kommer att ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi. Uppgifterna kommer därmed i första hand samlas in för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande av skatter och avgifter eller för tillsyn samt lämplighet- och tillståndsprövning och annan liknande prövning. Uppgifterna får behandlas för dessa ändamål i beskattningsdatabasen enligt 1 kap. 4 § 1 och 5 samt 2 kap. 2 och 3 §§. Vidarebehandling av uppgifterna i beskattningsdatabasen får sedan också ske om det behövs för att uppfylla

de krav på bl.a. offentliggörande och att bevara detaljerad information som ställs i gruppundantagsförordningarna respektive EEAG. Några ändringar i lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet behöver därför inte göras. Vid behov kan närmare bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas tas in i förordning.

Gruppundantagsförordningarna respektive EEAG föreskriver att medlemsstaterna är skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG respektive någon av gruppundantagsförordningarna uppfylls. I 2 kap. 11 och 12 §§ lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om gallring av uppgifter och handlingar i beskattningsdatabasen. Av 13 § samma lag följer att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om att uppgifter eller handlingar ska bevaras längre tid än som anges i 11 och 12 §§. Särskilda föreskrifter om bevarande av de aktuella uppgifterna kan således meddelas på förordningsnivå.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Förslagen träder i kraft den 1 juli 2016.

Skälen för promemorians förslag: Ändringarna i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, är nödvändiga för att säkerställa att de EU-rättsliga statsstödskraven på insamling av uppgifter om individuella statliga stöd och stödmottagare för offentliggörande iakttas från och med den 1 juli 2016. Lagändringarna föreslås därför träda i kraft den 1 juli 2016. För att säkerställa att dessa ändringar också tillämpas när vissa andra redan beslutade ändringar av de aktuella bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2018 föreslås i promemorian ändringar i lagen (2015:750) om ändring i LSE.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före respektive ikraftträdandedatum. Detta innebär att äldre bestämmelser är tillämpliga då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

Genom punkten 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2015:750) om ändring i LSE gäller att befrielse från koldioxidskatt för bränsle som förbrukats i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges med 1 700 kr per kubikmeter mellan den 1 januari 2016 och den 31 december 2018. Eftersom ingen annan ändring sker i den bestämmelsen från den 1 januari 2016 behöver ingen ändring ske i de redan beslutade ändringarna av 6 a kap. 2 a § LSE.

8 Konsekvensanalys

8.1 Inledning

Förslagen i denna promemoria rör till stor del informationsinhämtning kring stödordningar enligt EU:s regler för statligt stöd. Referensscenariot för förslagen i promemorian är situationen före ikraftträdandet. Det bör dock noteras att förslagen i promemorian genomförs för att kunna säkerställa att EU:s regler om statligt stöd är uppfyllda och stöd som kan vara att anse som olagliga statsstöd inte betalas ut. I förlängningen bedöms det vara en förutsättning att Sverige kan garantera att statsstödsreglerna följs för att få stöd godkända av EU-kommissionen. Det alternativa jämförelsescenariot skulle därför kunna vara att exempelvis skattenedsättningen för biodrivmedel eller den lägre energibeskattningen för tillverkningsindustrin samt kraftvärmeproduktion inom EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) i stället slopades. Syftet med förslagen i promemorian behandlas mer utförligt i avsnitten 5 och 6.

Förslagen i promemorian bedöms inte påverka hushållen i någon betydande omfattning eller ha några nämnbara sociala konsekvenser avseende t.ex. jämställdhet. Förslagen i denna promemoria bedöms heller inte leda till några effekter för miljön.

8.2 Effekter för företagen

Förslagen om EU-rättens nya regler om offentliggörande och information samt uttrycklig begränsning av stödgivningen till tillåten stödmottagare avseende bränsleskattestöd berör de företag som i egenskap av stödmottagare anses få del av skattelättnader som utgör statligt stöd. De berörda branscherna är främst tillverkningsindustrin och kraftvärmeproducenterna inom och utanför EU ETS, producenter, importörer och distributörer av biodrivmedel för transportändamål, fjärrvärmeproducenter inom EU ETS och de företag inom gruvnäringen samt jord-, skogs- och vattenbruket som ges olika former av skattebefrielse, jfr avsnitt 3.

För stödmottagande företag som förbrukar bränsle för ett skattebefriat ändamål kommer sannolikt de administrativa kostnaderna att öka till följd av förslagen. Bedömningen bygger på att ca 30 000 stödmottagande företag (se avsnitt 4 för definition) kommer behöva visa att de inte är företag utan rätt till statligt stöd (se avsnitt 5) för att medges skattebefrielse för ett användningsområde som utgör statligt stöd. Drygt 26 000 av dessa är sådana som bedriver yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Knappt 3 000 är industriföretag eller värme/kraftvärmeproducenter som får del av skattebefrielsen genom att ansöka om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt. Den administrativa kostnaden bedöms för dessa sammanlagt öka med 0,6–3,3 miljoner kronor per år. Då det går att söka återbetalning för skatt på bränsle en till fyra gånger per år antas i

bedömningen att ungefär 50 000 återbetalningsblanketter fylls i per år och att det ytterligare informationskravet i genomsnitt förutsätter 2–8 minuters arbete per blankett. Av ovan beskrivna företag kommer sammanlagt ungefär 250–350 företag även att behöva rapportera vilken sektor företaget verkar inom (SNI-kod), i vilken region företaget verkar (NUTS-kod) samt om företaget definieras som litet/medelstort eller stort.

Antalet företag som kommer behöva göra en mer detaljerad redovisning om sin verksamhet begränsas, då endast mottagare av stödbelopp överstigande 200 000 euro per stödordning och år föreslås villkoras på de ytterligare uppgifterna (se avsnitt 6.5). Dessa ytterligare informationskrav bedöms krävas i ungefär 500–1 000 återbetalningsansökningar. Detta bedöms öka de administrativa kostnaderna för företagen med mellan 0,0–0,1 miljoner kronor per år.

Begränsningen av den ökade uppgiftslämnarbördan till företag som ansöker om återbetalning för mer än 200 000 euro per stödordning och år, samt mer än 15 000 euro per stödordning och år för vattenbruksföretag, bedöms begränsa uppgiftslämnarbördan för mindre företag. Dessa finns främst inom jordbruk, skogsbruk och vattenbruk men även inom industrin.

Stödmottagaren för befrielse av energiskatt och koldioxidskatt för biodrivmedel och biogas för transportändamål definieras som producenten eller importören av drivmedlet. På grund av detta tillkommer ytterligare krav som kan öka företagens administrativa kostnader i samband med deklareringspunktskatter. De företag som gör avdrag från energi- och/eller koldioxidskatt för flytande biodrivmedel och biogas som motorbränsle kommer i sina deklARATIONER att behöva lämna uppgifter om vilka stödmottagare som företaget köpt biodrivmedel eller biogas ifrån och vilka belopp som härrör från respektive stödmottagare. Information om att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd kommer även att krävas. Denna ytterligare uppgiftslämnarbörda påverkar det hundratal företag som antas göra avdrag 12 gånger per år för skatt på biodrivmedel eller biogas som motorbränsle. De administrativa kostnaderna bedöms för öka med 0,1–0,9 miljoner kronor per år om tidsåtgången antas till i genomsnitt 10–90 minuter per deklARATIONstillfälle. Till detta kommer en sannolikt högre initial kostnad för att säkerställa system som kan garantera att företaget kan redovisa samtliga stödmottagare de köpt biodrivmedel av och garantier för att dessa inte är på ekonomiskt obestånd. För spårbarhet tillbaka till respektive stödmottagare bör en stor del av detta system dock redan finnas på plats p.g.a. kraven om spårbarhet som finns i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Den som gör avdrag ska kunna garantera att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, vilket kan innebära en ökad ekonomisk risk för företaget som ansöker om avdrag. För att motverka detta krävs sannolikt förändrade rutiner vid t.ex. avtalsskrivning. Vissa befintliga avtal mellan de företag som ansöker om avdrag och stödmottagarna samt övriga underleverantörer kan även behöva omförhandlas och skrivas om.

Uppgifter om inom vilken sektor stödmottagaren verkar, i vilken region stödmottagaren finns samt om stödmottagaren definieras som ett litet/medelstort eller stort företag föreslås rapporteras av samtliga de

företag som är godkända upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi. Detta bedöms initialt kräva en viss informationsinhämtning för dessa ungefär 400–500 företag. Då uppdatering av uppgifter endast behöver ske vid förändring av tidigare rapporterade uppgifter bedöms dock den framtida återkommande kostnaden vara begränsad. Då det är viktigt att kunna spåra samtliga volymer till rätt stödmottagare kommer inte heller den administrativa beloppsbegränsningen nämnd ovan gälla på detta område.

Förslagen i denna promemoria till följd av EU-rättens krav på offentliggörande och information samt förbud mot stödgivning till företag utan rätt till statligt stöd bedöms sammantaget öka företagets årliga kostnader för att hantera deklarationer och återbetalningar med 0,7 till 4,3 miljoner kronor per år. Bedömningen har gjorts med hjälp av Tillväxtverkets regelräknarverktyg samt databasen Malin som innehåller uppskattad tidsåtgång för olika deklaraionsblanketter.

Övergång från att ta emot bränsle med nedsatt skatt till återbetalning av nedsättningen i efterhand för yrkesmässig växthusodling medför likviditetseffekter. Dessa effekter uppkommer när berörda företag får vänta på återbetalningen, därav blir företagets tillgång till kontanter lägre under en viss period. Vidare medför förslaget om övergången från avdrag till återbetalning vad gäller vissa biooljor samt biogas för uppvärmning likviditetseffekter för berörda företag. Även förslaget om den slojade avdragsmöjligheten för bränsle i elskattedeklarationen kan medföra likviditetseffekter för de företag som i stället söker återbetalning. Dock bedöms likviditetseffekterna i de ovanstående fallen vara av begränsad omfattning och bör inte ställa till med problem för berörda företag.

Offentliggörandet av uppgifter på webbplatsen om stödmottagarnas skattestöd skulle under vissa omständigheter kunna påverka företagets konkurrensförhållanden på så sätt att den i vissa fall kan röja företagsspecifik information till andra företag. Informationen skulle kunna bestå i vilket energibehov eller produktionsnivå, samt vilken marknadsandel företaget har på den svenska marknaden. Då stödbeloppen för enskilda företag ska redovisas i intervall bedöms dock detta inte påverka företagets konkurrensförhållanden.

8.3 Offentligfinansiella effekter

Förslagen i denna promemoria till följd av EU-rättens tillkommande krav om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd samt begränsningar till att inte ge stöd till företag i svårigheter bedöms inte leda till några nämnvärda ändrade skatteintäkter. Dock bedöms de administrativa kostnaderna för Skatteverket öka, se avsnitt 8.4.

8.4 Effekter för myndigheter och domstolar

Skatteverket behöver bl.a. utveckla befintliga blanketter och it-system för att kunna ta emot de uppgifter som vissa aktörer enligt förslagen i denna

promemoria blir skyldiga att lämna. Vidare ska Skatteverket lämna dessa uppgifter till Europeiska kommissionen för offentliggörande vilket kan komma att kräva utveckling av befintliga it-system. Utgångspunkten är att eventuellt ökade kostnaderna kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I paragrafen, som är ny, anges de bestämmelser i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, som innehåller sådana skattebefrielser som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De olika kategorierna av skattestöd definieras som stödordningar. Varje punkt i paragrafen avser en separat stödordning som antingen godkänts av kommissionen genom ett beslut eller som kommissionen underrättats om med användning av GBER respektive FIBER.

11 b §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 4 Stödmottagare.

Paragrafen är ny. Genom den införs en definition av begreppet stödmottagare. Av *första stycket 1* framgår att stödmottagaren i de flesta fallen är den som förbrukat bränslet. Av *första stycket 2* framgår att det i vissa fall är producenten eller den som fört in eller importerat bränslet till Sverige som är stödmottagare.

12 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter.

Bestämmelsen är ny. Genom den införs begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd” i lagstiftningen i enlighet med de krav som kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget), förkortad GBER, ställer på en stödordning. Hänvisningen till GBER är dynamisk, dvs. avse GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

13 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

Bestämmelsen är ny. Genom den införs uttrycket ”uppgifter om stödmottagaren” i lagstiftningen. Det sker för att det ska vara möjligt att tillgodose de informationskrav, som följer av GBER eller någon av de andra relevanta EU-rättsakterna, dvs. kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, och kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa krav förutsätter att stödgivande medlemsstat har tillgång till vissa uppgifter om stödmottagarna. När stödet är av viss nivå måste uppgifter om stödmottagaren offentliggöras på den webbplats som närmare beskrivs i avsnitten 2.2.5 och 2.2.6.

Enligt vad som framgår av bestämmelsen består ”uppgifter om stödmottagaren” av uppgifter om stödmottagaren i tre olika avseenden. Dessa är följande.

Punkten 1. Vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till. Definitioner i det avseendet finns i bilaga I till GBER. Uppgift ska lämnas om företaget hänförs till antingen gruppen små eller medelstora företag (SME) eller gruppen stora företag.

Punkten 2. Stödmottagande företags verksamhetsområde på NUTS 2-nivå. Regler om denna statistiska indelning finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), se EUT L 154, 21.6.2003, s.1. Hänvisningen till rättsakten är utformad så att den avser förordningen i den lydelse som gällde den 1 juli 2016, s.k. statisk hänvisning. Statistiska Centralbyrån har publicerat information om Sveriges indelning enligt NUTS. På NUTS 2-nivå är Sverige indelat i åtta områden.

Punkten 3. Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, EUT L 393, 30.12.2006, s. 1. Hänvisningen till rättsakten är utformad så att den avser förordningen i den lydelse som gällde den 1 juli 2016, en s.k. statisk hänvisning. Den svenska statistiska näringsgrensindelningen enligt SNI 2007 bygger på EU:s standard, Nace rev. 2 och är identisk med denna ner till nivå 4.

Utän uppgifter från uppgiftslämnaren i samtliga ovan nämnda avseenden föreligger inte ”uppgifter om stödmottagaren”.

6 a kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen samt avsnitt 6.3

Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare.

I bestämmelsen framgår merparten av de skattebefrielser som gäller för olika förbrukningsändamål.

Ändringen i *punkten 10* föranleds av att skattebefrielsen för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling fortsättningsvis åstadkoms genom återbetalning eller genom avdrag för den skattskyldige. Se närmare avsnitt 6.3. Skattebefrielsen vid förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, som tidigare reglerats i *punkten 11*, flyttas till punkten 10. Punkten 11 gäller förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet. Uppdelningen av vattenbruksverksamhet respektive jordbruks- och skogsbruksverksamhet föranleds av att stöd till jord- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet. Se närmare avsnitt 2.2.3.

2 a §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I bestämmelsen regleras återbetalning av koldioxidskatten på dieselbränsle som förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, dvs. i arbetsmaskiner och liknande. Ändringen innebär att återbetalning av koldioxidskatten på dieselbränsle som använts inom yrkesmässig jord- och skogsbruksverksamhet regleras i *punkten 1* och motsvarande återbetalning för sådant bränsle som förbrukats i yrkesmässig vattenbruksverksamhet i *punkten 2*. Ändringen föranleds av att stöd till jord- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet.

2 b §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränslen som bränsle för uppvärmning.

Bestämmelsen är ny och behandlar skattebefrielsen för vissa biobränslen som förbrukas för uppvärmning. Det skattebefriade användningsområdet har hittills reglerats i 7 kap. 3 §. Om förbrukaren är en skattskyldig åstadkoms skattebefrielsen genom avdrag enligt 7 kap. 1 § och om förbrukaren är en stödmottagare kan denne söka återbetalning av skatten enligt vad som föreskrivs i 9 kap. 2 §. Om de aktuella bränslena säljs av en skattskyldig till någon som inte är en stödmottagare åstadkoms skattebefrielsen genom den kvarvarande avdragsmöjligheten i 7 kap. 3 §.

2 c §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning.

Paragrafen är ny och motsvarar delvis tidigare lydelse av 7 kap. 4 §. Av bestämmelsen framgår att fullständig befrielse från energiskatt och

koldioxidskatt medges för biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning. För en producents egenförbrukning av biogas som bränsle för uppvärmning åstadkoms skattebefrielsen genom avdrag i den skattskyldiges deklaration, se 7 kap. 1 §. Sådant avdrag medges endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §. Motsvarande gäller om en stödmottagare har köpt bränsle i beskattat skick och söker återbetalning med stöd av 9 kap. 2 §. En privatperson kan förvärva biogas som bränsle för uppvärmning i oskattat skick genom att den skattskyldige säljaren gör avdrag för skatten på det försålda bränslet med stöd av 7 kap. 3 §.

7 kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter.

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränslet. *Andra stycket* är nytt och innebär att sådant avdrag, i de fall då den aktuella skattebefrielsen är att anse som statligt stöd, får göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

3 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning.

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas eller angivna flytande biobränslen som sålts som bränsle för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare. I praktiken rör det sig således om försäljning till privatpersoner.

3 a §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 6.8. Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i andra motorbränslen än de som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3. Exempel på motorbränslen som omfattas av paragrafen är E85 och höginblandad Fame.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att avdragsrätten även villkoras så att avdrag endast får göras om uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare och att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

3 c §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 6.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i bensen eller annat motorbränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att avdragsrätten villkoras så att avdrag endast får göras om uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare och att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

3 d §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 6.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i dieselbränsle eller annat motorbränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att avdragsrätten villkoras så att avdrag endast får göras om uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare och att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

4 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 6.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar i och med ändringen i *första stycket* endast skattebefrielse i form av avdragsrätt för biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle. För skattebefrielse för biogas som sålts eller förbrukats som bränsle för uppvärmning, se kommentaren till 6 a kap. 2 c § och 7 kap. 3 §. Ändringen avseende att orden ”avdrag för skatt” bytts ut mot ”avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent” är endast en redaktionell ändring och påverkar inte avdragsrättens omfattning.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att avdragsrätten villkoras så att avdrag endast får göras om uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare och att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

I paragrafens *tredje stycke*, som är nytt, finns de oförändrade reglerna enligt den tidigare lydelsen av andra stycket, om att biogas som förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål endast medges skattebefrielse enligt denna paragraf om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked och ett anläggningsbesked.

8 kap.

1 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 6.3 Slopas möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till 6 a kap. 1 § 10 tas bort. Detta innebär att det inte längre är möjligt för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare. Se närmare avsnitt 6.3.

Bestämmelsen om skattebefrielse för bränsle som används i yrkesmässig vattenbruksverksamhet flyttas till 6 a kap. 1 § 10. För sådan förbrukning finns dock inte möjlighet att bli godkänd som skattebefriad förbrukare.

9 kap.

2 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 5 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 6.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I paragrafen anges förutsättningarna för den som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare att få återbetalning av skatten på bränslet på bränsle som förbrukats för de skattebefriade ändamål som anges i 6 a kap. Genom ändringen i *första stycket* tydliggörs att det är förbrukaren som ansöker om återbetalning. I det nya *andra stycket* anges att återbetalning av skatten enligt stödordningarna inte får medges om förbrukaren är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §. Vidare måste sökanden, om återbetalningsbeloppet uppgår till 15 000 euro per kalenderår inom yrkesmässig vattenbruksverksamhet eller 200 000 euro per kalenderår för övriga verksamheter, lämna de uppgifter om stödmottagaren som framgår av nya 1 kap. 13 §. I *tredje stycket*, som är nytt, anges hur omräkning ska ske från euro till svenska kronor.

I det nya *fjärde stycket* regleras att återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § endast är tillgänglig när avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §. Därigenom klargörs att återbetalning inte ska ske när det finns avdragsrätt för den som är skattskyldig även om den sistnämnde ännu inte utnyttjat avdragsrätten när någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare söker återbetalning. Genom bestämmelsen säkerställs att återbetalning till annan än skattskyldig inte följs av omprövning av skattskyldig för samma skattebelopp.

8 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I *första stycket* görs den redaktionella ändringen att punkterna a och b byts ut mot numreringen 1 och 2. Hänvisningen till 4 § i *punkten 1* tas bort vilket beror på att 4 § slopas från och med den 1 januari 2016 (prop. 2015/16:1 s. 86). Ändringen i *andra stycket* föränleds av att bestämmelsen om skattebefrielse för bränsle som förbrukas i yrkesmässig vattenbruksverksamhet flyttas från 6 a kap. 1 § 11 till

6 a kap. 1 § 10. Genom att hänvisning sker också till punkten 10 framgår att återbetalningsgränsen om 500 kronor per kalenderår gäller även för yrkesmässig vattenbruksverksamhet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att lagändringarna träder i kraft den 1 juli 2016. Bestämmelsen i *andra punkten* motsvarar den övergångsbestämmelse till 6 a kap. 2 a § som gäller från den 1 januari 2016 (SFS 2015:750) och som innebär att befrielse från koldioxidskatt ges med 1 700 kr mellan den 1 januari 2016 och den 31 december 2018. Av *tredje punkten* framgår att äldre bestämmelser fortfarande gäller i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det innebär att äldre bestämmelser tillämpas då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

6 a kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 3 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen samt avsnitt 6.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare. Ändringen sker i de redan beslutade ändringarna som träder i kraft den 1 januari 2018.

Ändringen i *punkten 10* föranleds av att skattebefrielsen för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling fortsättningsvis åstadkoms genom återbetalning eller genom avdrag för den skattskyldige. Skattebefrielsen vid förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, som tidigare reglerats i *punkten 11*, flyttas till punkten 10. Punkten 11 gäller förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- och skogsbruksverksamhet. Uppdelningen av vattenbruksverksamhet respektive jordbruks- och skogsbruksverksamhet föranleds av att stöd till jord- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet.